

řízení, včetně útrat právního zastupování soukromých žalobců, vzniklých jim z příčiny tohoto řízení (§ 393, odst. 3 tr. ř.), ovšem mimo útraty spojené s opovědí neprovedeného odvolání soukromého žalobce N. (§ 390, odst. 2 tr. ř.).

Čís. 6311.

Při odsouzení pro přečin podle § 19 zákona čis. 29/1938 Sb. z. a n. (opiový zákon) a pro přestupek podle § 361 tr. zák. nelze vysloviti ztrátu práva volebního.

(Rozh. ze dne 22. prosince 1938, Zm I 927/38.)

Nejvyšší soud uznal jako soud zrušovací po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona do rozsudku krajského soudu, pokud jím bylo vysloveno, že u odsouzeného nastává ztráta práva volebního do obcí, takto právem:

Rozsudkem krajského soudu v N. ze dne 10. srpna 1938, č. j. Tk I 4003/38-76, jímž byl A. uznán vinným přečinem podle § 19 zák. čis. 29/1938 Sb. z. a n. a přestupkem podle § 361 tr. z. a jímž byla vyslovena i ztráta práva volebního, byl ve výroku vyslovujícím ztrátu práva volebního do obcí porušen zákon v ustanovení § 3, čis. 3, odst. 1 zákona ze dne 31. ledna 1919, čis. 75 Sb. z. a n. ve znění vyhlášky ministerstva vnitra ze dne 15. července 1933, čis. 123 Sb. z. a n. Výrok tento se zrušuje jako zmatečný.

D ů v o d y:

Pravoplatným rozsudkem krajského soudu v N. ze dne 10. srpna 1938, č. j. Tk I 4003/38-76, uznán byl A. vinným přečinem podle § 19 zák. čis. 29/1938 Sb. z. a n. a přestupkem podle § 361 tr. z. Vedle trestu na svobodě a na penězích vyslovena byla podle § 3 zák. č. 75/1919 Sb. z. a n. a § 1 zák. čis. 163/1920 Sb. z. a n. ztráta práva volebního do obcí. Tímto výrokem byl porušen zákon v ustanovení § 3, odst. 1, čis. 3 zákona ze dne 31. ledna 1919, čis. 75 Sb. z. a n. (ve znění vyhlášky ministerstva vnitra čis. 123/1933 Sb. z. a n.), podle něhož jsou vyloučeni z práva voliti, kdož byli pravoplatným rozsudkem trestního soudu odsouzeni pro takový zločin nebo pro takový přečin nebo přestupek, pro který podle platných ustanovení nastává ztráta práva volebního do obce. Druhý odstavec čísla 3 zmíněného paragrafu pak uvádí, že »není-li zvláštním zákonem výslovně ustanoveno, že ztráta práva volebního nastává bezpodmínečně, může být tato ztráta vyslovena jen tehdy, byl-li trestný čin spáchán z pohnutek nízkých a nečestných«. Nezbytným

předpokladem pro vyslovení ztráty volebního práva do obcí je tedy odsouzení pro trestný čin, pro který nastává tento účinek podle platných ustanovení. Přečin podle § 19 zák. čís. 29/1938 Sb. z. a n. ani přestupek podle § 361 tr. z. takovým činem nejsou a nemůže proto při odsouzení pro ně podle platného práva nastati ztráta práva volebního. Poněvadž pak odsouzený A. nenapadeným nezákonným výrokem o ztrátě práva volebního utrpěl újmu, bylo zmateční stížnosti generální prokuratury vznesené podle § 33 tr. ř. na záštitu zákona vyhověti a podle § 292 tr. ř. uznati právem, jak se stalo.

